

Cena Lucie Miklicové 2012

Reportáž Lucie Lindovské ze studijního pobytu na Ecole Nationale Supérieure d'Architecture de Montpellier vyhodnotila komise zahraničních koordinátorů FA VUT v Brně v říjnu 2012 jako nejlépe zpracovaný příspěvek, dokumentující jedinečnou životní a profesní zkušenost, získanou v průběhu studia v zahraničí, kterou pomohla fakulta svým studentům zprostředkovat a rozhodla se jí udělit Cenu Lucie Miklicové pro rok 2012.

Zpráva o studijním pobytu v zahraničí

Studijní pobyt v zahraničí byl pro mě příležitostí zjistit, jak jsou na tom zahraniční školy architektury v porovnání s tou naší, jak vypadá výuka, jak probíhají ateliéry, v neposlední řadě také osvěžit si jazykové znalosti. Francii jsem si vybrala z toho důvodu, že francouzsky umím, a měla jsem i zkušenosti s francouzským školstvím, byť na středoškolské úrovni. Víceméně jsem tedy měla představu o tom, jak bude výuka probíhat, a příliš jsem se také nemýlila. V rámci přednášek, cvičení a teoretických znalostí, zejména v technických oborech, jako jsou nosné konstrukce, technická zařízení budov, termika a technologie pasivních domů atd., je výuka na FA VUT v Brně dle mého názoru na vyšší úrovni. Co mě však překvapilo, byla úroveň ateliérové výuky. Systém je ve Francii dost podobný tomu našemu, avšak ateliéru je věnován celý jeden den v týdnu. V rámci tohoto dne se předpokládá stoprocentní účast, a to až do té doby, než odejde profesor. Během dne probíhají konzultace s profesory a všichni pracují na projektu. Velký důraz je kladen na počáteční koncept projektu, kde si stanovíte, kam byste chtěli váš projekt směřovat, a následná řešení by do vašeho konceptu měla zapadat. Velkou pozornost také věnují práci s modelem – fyzickým modelem, z kartonu či ze sádry. Začíná se u menších měřítek, s postupem projektu jsou vyžadovány podrobnější detaily právě i u modelu. Osobně jsem si ověřila, že mi tato metoda vyhovuje, dá to možná víc práce, ale je to úhel pohledu na projekt, který je roven půdorysům i 3D modelům – každý z nich vám dá něco nového, co při návrhu můžete použít. Například v zimním semestru jsem pracovala na návrhu tanečního studia. Jedna ze zpracovávaných oblastí bylo osvětlení, které muselo být dostatečné, avšak nepřímé – museli jsme zamezit dopadu slunečních paprsků na taneční plochu. K tomuto úkolu jsme používali pracovní model v měřítku 1:50, a osvětlení jsme simulovali pomocí baterky. Pořízené fotografie představovaly mimo jiné zajímavý doplněk závěrečného odevzdávání prací, daly se použít i jako vizualizace vnitřního prostoru.

Škola v Montpellier má také silné zázemí studentské obce, která v prostorách školy provozuje kavárnu/jídelnu, kde pracují studenti jako dobrovolníci ve svém volném čase. Dále je zde v patře permanentní ateliér, který je s výjimkou prázdnin otevřen 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, a je volně přístupný na studentskou kartu, a je zde výborně vybavená dílna. V dílnách mají studenti přístup ke všem nástrojům kromě kotoučové pily, je zde volně rozebratelný materiál, použitelný pro modely.

V rámci pobytu jsem absolvovala i týdenní workshop, kde jsem měla možnost si vyzkoušet postup stavby od modelu 1:20 až po realizaci 1:1 – stavěli jsme lávku pouze z kartonu, dlouhou 10 metrů, která ještě navíc byla demontovatelná pro převoz do školy. Zkušenost to byla velmi poučná, hlavně co se týče předchozí přípravy veškeré dokumentace a následné realizace poměrně velkého objektu.

Celkově bych pobyt v Montpellier zhodnotila jako velmi přínosný hlavně po praktické stránce výuky, tedy ateliérů, dílen, modelů a také již zmiňovaného workshopu. Co se teorie týče, je tamní výuka o dost slabší, převážnou většinu věcí, co jsme tam dělali, jsem měla již za sebou z prvního a druhého ročníku na naší fakultě (v Montpellier jsem byla ve třetím ročníku, který je pro ně zároveň posledním rokem bakalářského studia). Velkou výhodou pro mě byla znalost jazyka i školního prostředí ve Francii, což mi také usnadnilo absolvování zkoušek, které jsou písemné. Ovšem úspěšně tam absolvovali semestr i studenti, kteří francouzsky neuměli téměř vůbec – po své zkušenosti bych ovšem takovýto pobyt bez jakékoli znalosti jazyka nedoporučovala, je to docela stresující záležitost.

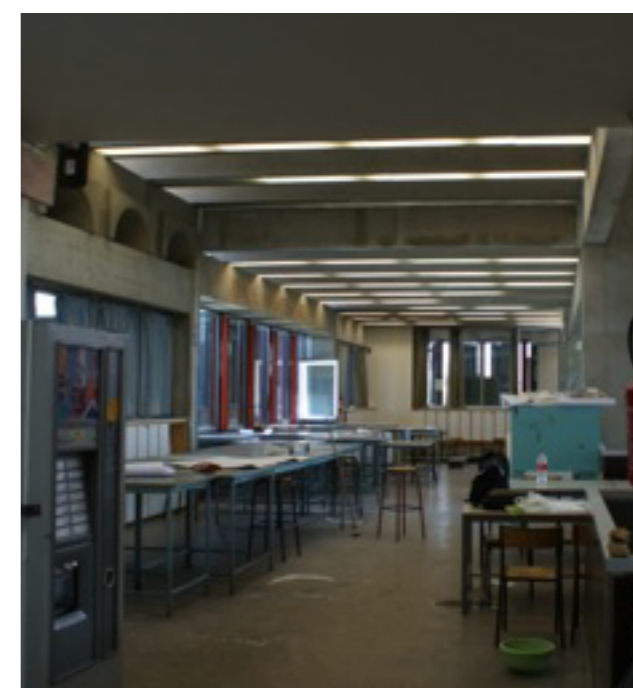
Lucie Lindovská

ENSA Montpellier, Francie

školní rok 2011/2012

hlavní vchod do školy

permanentní ateliér

výsledek workshopu